

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๘

พระราชบัญญัติ
เทศบาล (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเทศบาล

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภามุขมนตรีแห่งราชอาณาจักร

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๔๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๔๔๘

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๔๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๖ เทศบาลอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีอากรตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

(๒) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

(๓) รายได้จากทรัพย์สินของเทศบาล

(๔) รายได้จากการสาธารณูปโภคและเทศพาณิชย์

(๕) พันธบัตร หรือเงินกู้ ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

(๖) เงินกู้จากกระทรวงทบวงกรม องค์การ หรือนิติบุคคลต่าง ๆ

(๗) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๔๕๘

(๔) เงินและทรัพย์สินอย่างอื่นที่ผู้อุทิศให้

(๕) รายได้อื่นใดตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

การกู้เงินตาม (๖) เทศบาลจะกระทำได้อีกต่อเมื่อได้รับ
อนุญาตจากสภาเทศบาล และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยแล้ว”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๗ แห่งพระราช
บัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๗ รายจ่ายของเทศบาลแบ่งออกเป็น ๗ ประเภท

(๑) เงินเดือน

(๒) ค่าใช้สอย

(๓) การจร

(๔) รายจ่ายในการลงทุน

(๕) การชำระหนี้เงินกู้

(๖) การจ่ายตามข้อผูกพัน

(๗) รายจ่ายในกิจการอื่นใดตามแต่จะมีกฎหมาย
กำหนดไว้

การชำระหนี้เงินกู้ตาม (๕) ถ้าเงินกู้เป็นเงินกู้ซึ่ง
กระทรวงการคลังค้ำประกันแล้ว เทศบาลต้องชำระหนี้เงินกู้

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๔๘๘

นี้จากทรัพย์สินของเทศบาลเมื่อหนึ่งถึงกำหนดชำระ ไม่ว่า
เทศบาลนั้นจะได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายประเภทนี้ไว้หรือไม่”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ
โดยที่พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในเวลานี้
บางมาตรายังไม่เหมาะสม เช่น ให้เทศบาลกู้เงินได้เฉพาะจากกระทรวง
ทบวงกรมหรือของกิจการต่าง ๆ เท่านั้น แต่บางกรณีก็มิได้กำหนดความ
รับผิดชอบผูกพันการชำระเงินกู้ที่กระทรวง ทบวงกรมต่าง ๆ รับผิดชอบไว้ให้แน่
น่อน จึงจำเป็นต้องปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น